

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 497/2026
29.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету малолетног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног АА - адвоката Бојана Вјештице, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину Км бр.32/25 од 02.12.2025. године и Квм бр.269/25 од 27.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 29. априла 2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА - адвоката Бојана Вјештице, па се УКИДА правноснажно решење Вишег суда у Зрењанину Квм бр.269/25 од 27.02.2026. године и списи враћају Вишем суду у Зрењанину на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зрењанину Км бр.32/25 од 02.12.2025. године, старатељу малолетног АА, ББ, на име трошкова поступка за ангажованог браниоца у предмету Вишег суда у Зрењанину Км бр.32/25, досуђена је накнада у износу од укупно 1.785.510,00 динара, па је обавезан Виши суд у Зрењанину да у року од 60 дана од дана правноснажности решења, под претњом извршења, наведени износ накнаде исплати на рачун адвоката Бојана Вјештице.

Решењем Вишег суда у Зрењанину Квм бр.269/25 од 27.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног АА - адвоката Бојана Вјештице, изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину Км бр.32/25 од 02.12.2025. године. Истим решењем, одбијен је као неоснован захтев браниоца малолетног АА за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног АА - адвоката Бојан Вјештица, због повреде закона из

члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијана решења тако што ће поред досуђеног износа од 1.785.510,00 динара на основу трошкова поступка за ангажованог браниоца досудити тражени износ на име осталих трошкова поступка, те на име састава жалбе и на име трошкова састава захтева за заштиту законитости, или да побијана решења укине и предмет врати Вишем суду у Зрењанину на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца малолетног АА, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у поднетом захтеву истиче да је другостепеним решењем Вишег суда у Зрењанину Квм бр.269/25 од 27.02.2026. године учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 1. у вези става 2. тачка 7) ЗКП.

Чланом 261. став 1. ЗКП, прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, а ставом 2. тачка 7) истог члана, прописано је да трошкови кривичног поступка поред осталог обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 267. ЗКП, прописано је да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека, одлучује тај суд, сходно одредбама члана 261. до 266. ЗКП.

Тарифним бројем 5. тачка 7. Адвокатске тарифе прописано је да адвокату припада награда из тарифног броја 1 за састављање жалбе против решења о трошковима поступка.

Имајући у виду наведено, то браниоцу малолетног АА очигледно припадају трошкови на име састава жалбе која је изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину Км бр.32/25 од 02.12.2025. године, па је закључак изнет у побијаном другостепеном решењу Вишег суда у Зрењанину Кв бр.269/25 од 27.02.2026. године – да браниоцу малолетног не припадају ови трошкови, са образложењем да бранилац у жалби износи паушалне и суштински неаргументоване наводе, неприхватљив.

Из наведених разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА - адвоката Бојана Вјештице усвојио као основан и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијано другостепено решења и предмет вратио Вишем суду у Зрењанину на поновно одлучивање, како би се у смислу разлога изнетих у овој пресуди отклонила учињена повреда закона и донела правилна и на закону заснована одлука.

У осталом делу, предметни захтев није ни разматран, имајући у виду да у осталом делу бранилац указује на погрешно утврђено чињенично стање и полемише са образложењима и првостепеног и другостепеног решења Вишег суда у Зрењанину, истицањем да разговор са малолетним лицем у притвору дана 14.03.2025. године спада у нужне издатке браниоца, иако му је призната и досуђена награда за посету у притвору дана 12.03.2025. године, а из ког разлога у смислу члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни суд донео је одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић